

Skatteministeriet

Notat

17. februar 2020
J.nr. 2020 - 1497

Kontor:
Moms, afgifter og told [MAT]

Initialer:
llj

Notat til Folketingets Europaudvalg og Folketingets Skatteudvalg om afgivelse af indlæg i EU-Domstolens sag C- 812/19, Danske Bank A/S, Danmark, Sverige Filial

1. Indledning

Högsta förvaltningsdomstolen i Sverige har forelagt EU-Domstolen et præjudicielt spørgsmål om, hvorvidt momsdirektivet¹ skal forstås således, at en svensk filial af en bank med hovedsæde i en anden medlemsstat udgør sin egen afgiftspligtige person, når hovedsædet leverer ydelser til filialen og allokerer omkostningerne hertil til filialen, hvis hovedsædet indgår i en momsgruppe² i den anden medlemsstat, mens den svenske filial ikke indgår i en svensk momsgruppe. Såfremt dette er tilfældet, og hovedsædet og filialen skal anses for at være to særskilte afgiftspligtige personer, bevirker det, at leveringen af ydelser er momspligtig.

2. Sagens faktiske omstændigheder og juridiske problemstillinger

Danske Bank A/S har sin hovedetablering i Danmark. I henhold til sagens oplysninger udøver banken sin virksomhed i Sverige gennem en filial. Hovedsædet i Danmark er medlem af en dansk momsgruppe, mens filialen i Sverige ikke er medlem af en svensk momsgruppe. Banken anvender en it-plattform, der i vid udstrækning er fælles for samtlige etableringer, og omkostningerne for filialens brug af platformen allokeres af hovedsædet til filialen.

I henhold til momsdirektivets artikel 2, stk. 1, litra a, pålægges der moms ved levering af ydelser, som mod vederlag foretages på en medlemsstats område af en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab. Ved »afgiftspligtig person« forstår der efter direktivets artikel 9, stk. 1, enhver, der selvstændigt og uanset stedet udøver økonomisk virksomhed uanset formålet med eller resultatet af den pågældende virksomhed. Endelig følger det af artikel 11, at medlemsstaterne kan betragte personer, der er etableret på samme medlemsstats område, og som i retlig forstand er selvstændige, men er finansielt, økonomisk og organisatorisk nært knyttet til hinanden, som én enkelt afgiftspligtig person. En sådan afgiftspligtig person kaldes en momsgruppe. Intern handel med varer og ydelser i momsgruppen skal derfor ske uden beregning af moms.

¹ Rådets direktiv 2006/112/EF af 29. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem.

² En momsgruppe består af to eller flere personer, der på visse betingelser har mulighed for at blive momsregistreret samlet som én afgiftspligtig person.

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at ifølge svensk lovgivning kan to eller flere afgiftspligtige personer på visse betingelser anses for én enkelt afgiftspligtig person (momsgruppe), og den virksomhed, som momsgruppen udøver, anses for én enkelt virksomhed. Det er desuden fastsat i lovgivningen, at i en momsgruppe kan alene indgå en afgiftspligtig persons faste forretningssted i Sverige.

De svenske skattemyndigheder (Skatterättsnämnden) har afgivet et bindende svar, hvorefter filialen i Sverige og den danske momsgruppe, skal betragtes som to særskilte afgiftspligtige personer, eftersom det danske hovedsæde momsmæssigt har frigjort sig fra filialen ved at indgå i en dansk momsgruppe. Dette medfører, at levering af de pågældende ydelser er momspligtige, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

3. Regeringens interesse og retlige stillingtagen

Idet sagen vedrører forholdet mellem en momsgruppe her i landet og en filial i et andet EU-land, finder regeringen, at det er væsentligt, at den danske forståelse af momsdirektivets regler om momsgrupper og afgiftspligtige personer inddrages i sagen.

Den danske lovgivning (momsloven) svarer til den svenske lovgivning, og dansk praksis svarer til synspunkterne fremført af de svenske skattemyndigheder. Herudover er praksis i overensstemmelse med retningslinjer fra Momsudvalget³ vedrørende problemstillinger i relation til momsgrupper og disses konsekvenser for dele af selskaber mv., der indgår i momsgrupper.

EU-Domstolens besvarelse af spørgsmålet i sagen, vil derfor være af betydning for, om de nugældende danske regler i momsloven kan opretholdes, således at der også fremover skal pålægges moms af leveringer mellem et hovedsæde, der indgår i en momsgruppe i ét EU-land, og en filial i et andet EU-land, som ikke indgår i samme eller en anden momsgruppe. Kommer Domstolen frem til, at leveringerne kan ske uden moms, fordi en filial, der ikke er i en momsgruppe, ikke er en (egen) afgiftspligtig person, kan dette medføre tab af provenu for den danske stat. Tabet kan opstå i form af tabte momsindbetalinger, hvis den moms, der efter gældende praksis betales, hidtil er blevet betalt her i landet. Herudover vurderer regeringen, at såfremt Domstolen kommer frem til, at den hidtidige danske og svenske praksis ikke er i overensstemmelse med EU-retten, er der risiko for at fx finansielle virksomheder her i landet flytter administration og it-opgaver til filialer i andre EU-lande, hvorfra ydelserne på baggrund af dommen kan leveres momsfrit til andre dele af selskabet, uanset om disse enheder indgår i momsgrupper i andre EU-lande eller ikke. Dette kan medføre tab af andre provenuer for Danmark, eksempelvis lønsumsafgiftsprovenu. Der er endnu ikke foretaget skøn over et eventuelt provenutab.

Der bør efter regeringens opfattelse argumenteres for, at ovennævnte fortolkning af momsdirektivet er i overensstemmelse med EU-retten, og at fortolkningen i efter regeringens opfattelse følger af ordlyden af og sammenhængen mellem artikel 2, stk. 1, litra a),

³ Momsudvalget er et rådgivende udvalg nedsat af EU-Kommissionen og med deltagelse af alle EU-lande. Retningslinjer fra udvalget er ikke retligt bindende.

artikel 9 og artikel 11 i momsdirektivet sammenholdt med EU-Domstolens praksis på området⁴. Efter regeringens opfattelse følger det nemlig heraf, at et hovedsæde og en filial som udgangspunkt vil blive anset som én "afgiftspligtig person" i henhold til artikel 9, medmindre hovedsædet eller filialen i henhold til artikel 11 har valgt at indgå som medlem i en momsgruppe i den medlemsstat, hvor enten hovedsædet eller filialen er beliggende. Har hovedsædet eller filialen valgt at indgå i en momsgruppe, vil hovedsædet eller filialen i stedet sammen med de øvrige medlemmer af momsgruppen danne én afgiftspligtig person i momsdirektivets forstand.

Regeringen afgiver på den baggrund indlæg i sagen, hvori der redegøres for den danske lovgivning og praksis, og hvori det foreslås, at det forelagte spørgsmål besvares bekræftende, således at en filial af en bank med hovedsæde i en anden medlemsstat udgør sin egen afgiftspligtige person, når hovedsædet leverer ydelser til filialen og allokerer omkostningerne hertil til filialen, hvis hovedsædet indgår i en momsgruppe i den anden medlemsstat, mens den svenske filial ikke indgår i nogen svensk momsgruppe.

⁴ Jf. EU-Domstolens dom af 23. marts 2006 i sag C-210/04, FCE Bank, hvor Domstolen slog fast, at et hovedsæde og en filial skal anses for én afgiftspligtig person i henhold til artikel 9, såfremt filialen ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed, samt dom af 17. september 2014 i sag C-7/13, Skandia America Corp. (USA), filial Sverige, hvor Domstolen fandt, at en svensk filial, der indgik som medlem i en momsgruppe i henhold til direktivets artikel 11, sammen med de øvrige medlemmer udgjorde én afgiftspligtig person med den konsekvens, at ydelser leveret fra hovedsædet til filialen var momspligtige